

12. Ar SESV 56 straipsnį, atsižvelgiant ir į Chartijos 41 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą teisę į teisingą procedūrą, 41 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtintą teisę būti išklausytam ir to paties straipsnio 2 dalies c punkte numatytą motyvavimo pareigą, ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą lojalumo principą ir valstybių narių institucinę ir procesinę autonomiją reikia aiškinti taip, kad tokie reikalavimai neįvykdomi tuo atveju, kai kompetentinga valstybės narės institucija azartinių lošimų organizatoriaus neinformuoja apie pagal nacionalinę teisę pradėtą administracinę nuobaudų skyrimo procedūrą ir vėliau vykstant administracinei procedūrai nesužino organizatoriaus nuomonės dėl valstybės narės teisės aktų atitikties Sąjungos teisei, ir, savo sprendimo motyvacinėje dalyje detalai neišnagrinėjusi minėtos atitikties klausimo ir ją patvirtinančių įrodymų, vykstant vienpakopei procedūrai, paskiria sankciją, kuri pagal nacionalinę teisę laikoma administracine nuobauda?
13. Ar, atsižvelgiant į SESV 56 straipsnį, Chartijos 41 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies a ir c punktus, jos 47 ir 48 straipsnius ir į juose įtvirtintas teisę į veiksmingą teisminę kontrolę ir teisę į gynybą, šiose nuostatose įtvirtinti reikalavimai yra įvykdyti tuo atveju, kai azartinių lošimų organizatorius gali tik nacionaliniame teisme pirmą kartą kelti klausimą dėl nacionalinės teisės aktų atitikties Sąjungos teisei?
14. Ar SESV 56 straipsnį ir valstybių narių pareigą pagrįsti laisvės teikti paslaugas apribojimą ir jį motyvuoti galima aiškinti taip, kad valstybė narė neįvykdė tokios pareigos, jeigu nei nustatant tokį apribojimą, nei nagrinėjimo metu nebuvo pateiktas apribojimo reikšmingo poveikio, kuriuo paremti viešosios tvarkos tikslai, vertinimas?
15. Ar, atsižvelgiant į teisės aktuose įtvirtintą galimos skirti administracinės nuobaudos dydžio nustatymo sistemą, veiklos, už kurią skiriama nuobauda, pobūdį ir visų pirma į poveikio viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui apimtį ir į nuobaudos represinį tikslą, pagal Chartijos 47 ir 48 straipsnius tokia administracinė nuobauda gali būti laikoma esančia „baudžiamojo pobūdžio“? Ar ši aplinkybė turi reikšmės atsakant į vienuoliktą–keturioliktą prejudicinius klausimus?
16. Ar SESV 56 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jeigu vadovaudamasis atsakymais į ankstesnius klausimus ginčą sprendžiantis nacionalinis teismas pripažintų, kad minėti teisės aktai yra neteisėti ir negali būti taikomi, jis taip pat turėtų pripažinti, kad Sąjungos teisė pažeidžiama, kai sankcija skiriama pagal SESV 56 straipsnio nuostatų neatitinkančią nacionalinę teisę?

**2017 m. sausio 10 d. Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Thomas Hübner/LVM Lebensversicherungs AG**

(Byla C-11/17)

(2017/C 112/26)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Thomas Hübner

Atsakovė: LVM Lebensversicherungs AG

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyvos 92/96/EEB⁽¹⁾ II priedo A dalį, [siejamą su Direktyvos 90/619/EEB⁽²⁾] 15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa, reikia aiškinti taip, kad vartotojas per visą gyvybės arba pensijos draudimo įmokų mokėjimo laikotarpį turi teisę nutraukti sutartį, kai nežinodamas, jog turi teisę nutraukti sutartį, nes buvo klaidingai informuotas gyvybės arba pensijos draudimo įmonės, kelerius metus pagal sutartį mokėjo įmokas?

2. Ar nacionalinės teisės norma, pagal kurią, remiantis sąžiningumo principu, vartotojo teisė nutraukti sutartį laikoma nebegaliojančia, nes draudėjas, kaip skolininkas, nežinodamas, jog turi teisę nutraukti sutartį, iki momento, kai apie tai sužinojo, pagal sutartį mokėjo įmokas, suderinama su nurodyta direktyva?

⁽¹⁾ 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyva 92/96/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, derinimo, iš dalies keičianti direktyvas 79/267/EEB ir 90/619/EEB (Trečioji gyvybės draudimo direktyva) (OL L 360, p. 1).

⁽²⁾ 1990 m. lapkričio 8 d. Tarybos antroji direktyva 90/619/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu (gyvybės draudimu), derinimo ir skirtos padėti veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas bei iš dalies keičianti Direktyvą 79/267/EEB (OL L 330, 1990, p. 50).

2017 m. sausio 18 d. Kammergericht Berlin (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Vincent Pierre Oberle

(Byla C-20/17)

(2017/C 112/27)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Kammergericht Berlin

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas ir apeliantas: Vincent Pierre Oberle

Prejudicinis klausimas

Ar 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 650/2012 ⁽¹⁾ dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų paveldėjimo klausimais pripažinimo ir vykdymo bei autentiškų dokumentų paveldėjimo klausimais priėmimo ir vykdymo bei dėl Europos paveldėjimo pažymėjimo sukūrimo (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 650/2012) 4 straipsnis aiškintinas taip, kad juo taip pat nustatoma išimtinė tarptautinė jurisdikcija atitinkamose valstybėse narėse išduodant nacionalinius paveldėjimo pažymėjimus, kurių nepakeičia Europos paveldėjimo pažymėjimas (žr. Reglamento (ES) Nr. 650/2012 62 straipsnio 3 dalį), todėl kitokios nacionalinių įstatymų leidėjo nuostatos dėl tarptautinės jurisdikcijos išduodant nacionalinius paveldėjimo pažymėjimus, pvz., Vokietijos *Familiengesetzbuch* (Šeimos kodeksas, toliau – *FamFG*) 105 straipsnis – negalios dėl aukštesnę teisinę galią turinčios ES teisės pažeidimo?

⁽¹⁾ OL L 201, p. 107.

2017 m. sausio 18 d. Nejvyšší soud České republiky (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Catlin Europe SE/O. K. Trans Praha spol. s r. o

(Byla C-21/17)

(2017/C 112/28)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší soud České republiky

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Catlin Europe SE